

Я твоє останнє літо

муз. А. Пашкевича вірші М. Томенка

Непоспішаючи, прокливо

1. Пе - ре - сти - гле в по - лі жи - то, жай - вір в'є - ться в не - бе -

сах. Я тво - є о - ста - ннє лі - то, чу - єш па - да - є ро - са. А за

ти - ми, за гор - ба - ми, де вид - ні - єть - ся се - ло, скіль - ки

зна - ю там ро - ка - ми б'є хо - лод - не дже - ре -

ло. Скіль - ки - зна - ю там ро -

ка - ми б'є хо - лод - не дже - ре - ло. 2. І піш// - //ло.

Для закінчення C#m

1. Перестигло в полі жито,
Жайвір в'ється в небесах,
Я твоє останнє літо,
Чуєш, падає роса?

Приспів:

А за тими за горбами,
Де видніється село,
Скільки знаю там роками
Б'є холодне джерело.

2. І пішло десь, поқотилось
Через доли та яри,
Тільки стежку освітили
Тихим смутком явори.

3. Вже скосили в полі жито,
Стихла пісня в небесах,
Я твоє останнє літо,
Чуєш, плаче вже роса?